

37. nap / A keresztyén reménység

10 perc

Pál első levele a korinthusiakhoz 7, 29-31

28 Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket örök elhatározása szerint elhívott.

29 Mert akiket eleve kiválasztott, azokat eleve el is rendelte, hogy hasonlókká legyenek Fia képéhez, hogy ő sok testvér között legyen elsőszülött.

30 Akikről pedig ezt eleve elrendelte, azokat el is hívta, és akiket elhívott, azokat meg is igazította, akiket pedig megigazított, azokat meg is dicsőítette.

31 Mit mondjunk tehát ezekre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

32 Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?

33 Ki vádolná Isten választottait? Hiszen Isten az, aki megigazít.

34 Ki ítélne kárhozatra? Hiszen Krisztus Jézus az, aki meghalt, sőt feltámadt, aki Isten jobbán van, és esedezik is értünk.

35 Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver?

36 Amint meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becsülnék, mint vágójuhokat.”

37 De mindezekben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.

38 Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak,

39 sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.

A hit és a szeretet mellett a remény a keresztyénség harmadik úgynevezett „sarkalatos erénye”. Ezen a héten főképpen a reményről lesz szó. A remény erősségeinknek, de gyengeségeinknek is egyaránt a forrása. A remény erőt ad az embernek, hogy tovább éljen akkor is, amikor körülötte sok minden vagy esetleg minden rosszul áll. Akik nem reménykednek egy pozitív jövőben, azoknak a jelentől is elmegy a kedvük és fáradttá, rezignálttá válnak. Ugyanakkor a remény az élet útjába is állhat, amikor nem hagyja, hogy felismerjük a realitást. Vagy amikor reményünk nem veszi észre azt a pillanatot, amikor cselekednünk kellene. Megállapíthatjuk tehát, hogy a valódi reményhez hozzátartozik az, hogy abszolút őszinték legyünk önmagunkhoz és a valóságot is a lehető legjózanabban lássuk. A remény az az elvárás, hogy a jövő valami pozitívát rejt számunkra. Ezt az elvárást különféle források táplálhatják. Reményünk intenzitását először is kívánságunk erőssége határozza meg. Minél intenzívebben kívánok valamit, annál jobban ragaszkodom ahhoz a hithez, hogy be is fog következni. Az, hogy az ember pozitív, vagy inkább negatív elvárásokkal néz a jövőbe, másodikként hajlam kérdése. Harmadszor, a körülöttünk lévő emberek is erősen meghatározzák, hogyan látjuk a világot. A remény negyedik forrása a tapasztalataink. Azok az emberek, akik életükben jó tapasztalatokat szereztek, több indítóokuk van a világ pozitív szemléletére, míg ellenkező esetben ez éppen fordítva van. Utolsó forrásként meg kell még említenünk azt a reményt, amely mások ígéretén nyugszik. Ez a fajta remény, annak am megbízhatóságából él, aki az ígéretet tette.

Mi a keresztyén remény alapja?

Minden keresztyén remény alapja Isten nekünk, embereknek tett ígéretei. A Biblia csordultig van ilyen ígéretekkel, amelyekhez nehéz időkben éppúgy folyamodhatunk, mint amikor jól egy a sorunk. Ezek persze csak szavak. Mind az ígéret, mind a történetek, mind a történetek mindenekelőtt nyomtatott papírlapok. Hogy Istennek eme ígéreteiben megbízik-e valaki, s ha igen, milyen mértékben, az az Istennel való kapcsolatától függ. Istenkapcsolat nélkül a Biblia ígéje nem jelent semmi különös számunkra. Csak az a probléma, hogy ige nélkül nem is lesz kapcsolatunk Istennel; ami ördögi körnek tűnik, de mégsem az. Képzeld el, hogy ott állsz egy befagyott tó előtt, ahol a következő táblát látod: „A jég megtart. Jó mulatást! Üdvözl a polgármester!” Mivel óvatos ember vagy, először fontolóra veszed valódi-e a tábla, utána pedig, hogy megbízható-e a polgármester. Mindenesetre nem fogsz egy ugrással a tó közepére vetődni, hanem először óvatosan, egy lábbal lépsz a jégre, megnézed terhelhetőségét és csak utána merészkedsz rá. Így van ez a Biblia ígéreteivel is. Ha nem bízol egykönnyen, először megtudakolod, mennyire megbízható ez a könyv, amelyben Isten ígéretei állnak és minél több jó tapasztalatot szerzel, annál erősebb lesz a bizalmad. Hogy miket ígér Isten? Szövegünkben 5 ígéretet emelnék ki:

1, Akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra szolgál

Jól figyeld meg a szöveget: nem az áll benne, hogy a dolgok mindig jól fognak végződni, hanem, hogy Isten jóra, sőt a mi számunkra a legjobbra fordítja őket. Sok sorscsapást elkendőznek ezekkel a szavakkal: Isten akarata volt. Itt ilyesmiről szó sincs. A sorscsapásokat nem Isten küldi. De Isten csinálhat belőlük valamit, ha odatartjuk elé, mint a gyerekek, az elromlott játékot szüleik elé. „Azoknak akik Istent szeretik” – ez nagyon exkluzívan hangzik. Egyesek, akik hisznek Istennel, nem merik magukról állítani, hogy szeretik Istent, úgy érezhetik, hogy ki vannak ebből zárva. Azonban emlékezzünk utazásunk 13. napjára: „Istent szeretni akarni” már azonos azzal, hogy „Istent szeretjük”.

2, Isten semmit sem tagad meg tőlünk

Ez a kijelentés a következő mondatban csúcsosodik ki: „Aki tulajdon Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért odaadta, hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” Komolyan azt hisszük, hogy Isten bármit is visszatartana tőlünk, ha a legdrágábbat és a legkedvesebbet odaadta, ami a birtokában van? Ha valaki a bankszámlájáról az össze pénzét átutalja nekem, nem fogom azt gondolni, hogy a pénztárcájában lévő aprópénz miatt alkudozni fog velem. Istennel szemben a bizalmatlanság mindig is alaptalan volt. Jézus halála és feltámadása óta azonban bizalmatlanságunk abszurdabb, mint valaha.

3, Senki nem ítélkezik fölöttünk

Senki nem vádolhat meg bennünket, mert maga Isten ment fel, ahogy ez a szövegünkben kétszer is elhangzik. Mindegy, hogy lelkiismeretünk vádol-e, az emberek vagy az ördög: semmi és senki nem képes az ítéletet visszavonni, amelyet Isten Jézus Krisztusban mondott ki felettünk. Ez az ítélet így szól: „Vétkezett, de fel van mentve.” Ez a felmentés mindenkinek szól, aki elfogadja az ítéletet. Luther ezt „a bűnös megigazulásának” nevezte.

4, Van szószólónk Istennél, aki közbenjár értünk

Ez a szószóló a fent említett vádlónak az úgymond ellenhatósága. Bármikor is vádolva be az utóbbi Istennél, Jézus mintegy védőként elénk áll. Jézus közbenjárása egyrészt a bűneink megbocsátására vonatkozik, hiszen attól, hogy keresztyények lettünk, még továbbra is bűnösök maradunk. Másrészt arra, hogy a hitünk ne szűnjön meg, és ne essünk kísértésbe.

5, Sem a halál, sem semmi annál rosszabb nem képes elválasztani bennünket Isten szeretetétől.

Talán azt kérdezed: van-e a halálnál rosszabb dolog? A bibliai értelmezés szerint igen. AZ Újszövetség idejében az embereknek elég konkrét elképzelésük volt arról, mi rejtőzik a hatalmak fogalma mögött: A Gonosz hatalma, amellyel a mi napjainkban kevésbe számolunk, mint az Újszövetség idejében élők. Ami egyrészt jó: nem félünk annyira, és nem vesszük készpénznek azokat a képeket, amelyeket az emberek alkottak maguknak a gonoszról. Másrészt, kérdem én, nem a valóságérzet egyfajta veszteségét jelenti-e, hogy olyan kevésbé realizáljuk a Gonoszt? Csak a Gonosz, illetve a bűneink adják meg a halál katasztrófális hatalmát. De akár a Gonosz, akár a halál ijeszt meg bennünket: közülük semmi és semmi más nem képes elválasztani bennünket Isten szeretetétől.

Összefoglalom a fentieket.: a keresztyének olyan Istenben hisznek, aki a megtestesült szeretet, aki a legjobbat akarja nekünk, aki használni akar bennünket a jó megvalósításában, és akinek minden hatalom a kezében van arra, hogy a negatívát, sőt még a halált is legyőzze. Ezért az, aki hisz, semmit nem láthat teljesen sötétnek. A keresztyénség tényleg egy pozitív világkép megtestesítője. Alapjában véve nem alakíthat ki negatív világképet az, aki abból indul ki, hogy Isten az ő oldalán áll, és hogy ez az Isten le tud győzni vagy számunkra hasznossá tud formálni minden negatív dolgot, ami szembe akar helyezkedni velünk. Lehet, hogy „természetünknel fogva” vagy életkörülményeink hatására nem vagyunk optimisták, de a remény Isten parancsolata, és az is marad! Ezért a remény, még akkor is, ha a jövőre vonatkozik, a jelen reménye.

"A remény nem a meggyőződés arról, hogy valami jól fog végződni, hanem bizonyosság abban, hogy van értelme, akárhog is végződik."

Vaclav Havel

37. Kedd: Kérés-böjt. Magasztald Istent! Nem valamiért, hanem azért, mert Ő az ÚR!

[A könyv megvásárolható:
<https://www.lutherkiado.hu/kiadvanyok/konyvek/lelkiseg/486-40-nap-alatt-az-en-korul>]